

Uel aastal.

Wissil: Oh Jummal Loja, pühha Walm.

Nüüd jälle nainud meie silm,
Et wannemaks on läinud ilm,
Ja Jummal võtnud ormoga
Meil ue aasta walmista.

Suis mõtta ue aastaga
Meid, Jummal, jälle kaitseda;
Reik páwad, mis sa ette tood
Ja keik, mis muulast uest lood.

Oh anna rahho wallitsust
Ja pöldudele siggidust,
Ni fuida sunna isse tead,
Kes maad ja linnad üllal pead.

Kes rosket foormat kandwad sün
Ja pedda waewab haigus, piin:
Meid tomba wälja, awwita
Ja keiges häddas finnita.

Jah! aeg ful aastast aastani
Siin lähháb lendes eddas;
Ka nenda meie temmaga
Siit same ärra ruttama.

Ei Loja jäätta omma wist;
ilm tulleb ja ilm lähháb sit,
Ja igga ue aastaga
Saab rahwas arro teggema.

Oh olle, Jummal! páwad, ööd
Siis meie jures, meie tööd
Ja ihho terwist önnista,
Et woime rõömsast tånnada.

Reik tundko rõmo maaest ja weest,
Ja sojast páik'sest, pilvedest,
Ja önnista keik Maarja maad,
Et meile tulleks rõömsad a'ad!

Ja on se sinno tahtminne,
Oh Issand, et ni mitmele
Sel aastal tulleb wiimne tund:
Siin anna armo, rahho-und!

Frienslai.